

Scénář k audioreportáži – Eva Křivánková

- Zpracovali: Jakub Trávníček, Jaroslav Kozel, Petr Dekany, Daniel Rajnoha – ZŠ a MŠ Velemín
- Jakub: Do našeho projektu jsme si vybrali pamětnici paní Křivánkovou, protože celý život učila v naší velemínské škole.
- Jaroslav: Jako pětiletá holčička procházela pamětnice kolem Terezína a všimla si za plotem malých dětí. Už v tu dobu jí to připadalo divné.
- Pamětnice: Zkrátka jsem tam jako zvědavá koukala a divila jsem se, co to tam je za děti a říkala jsem: "Mami! Kdo to je? Proč tam jsou?" A maminka mě vzala za ruku, táhla mě rychle pryč a říkala: "Mlč, mlč, mlč a pojď".
- Jakub: Bratranec paní Křivánkové byl popraven nacisty za účast v odboji. Pamětnice je na něho hrdá.
- Pamětnice: Za prvé jsem na něho byla pyšná, že byl takový hezký. To byl první můj pocit, no a potom, potom později tedy jsem byla hrdá hlavně na to, že měl tu odvalu se do toho zapojit, protože bylo všem jasné, všem lidem, že to nemůže končit, nemůže končit dobře.
- Petr: Rodina paní Křivánkové ubytovávala rovněž vojáka, kterému paní Křivánková při jednom osvobození dala kytku jako své díky. Na tuto událost dodnes vzpomíná.
- Pamětnice: Tak jsem ho našla v tom nákladním autě. U volantu tam seděla Ruska, vím, že byla, že to byla ženská, mladá, pohledná v uniformě. On seděl vedle ní. Já celá šťastná jsem ho našla, dávala jsem mu kytíčku a on si ji ode mě tak lehkovážně vzal a dával ji té svojí sousedce, té Rusce. No a to mě tehdy hrozně, hrozně mrzelo, málem jsem brečela, když jsem přišla domů. No tak to mi bylo hloupých pět a půl roku.
- Jakub: Okupace v roce 1968 potkala rodinu paní Křivánkové na dovolené v Dětenicích. Museli se ihned dostat domů. Na tyto chvíle vzpomíná takto.
- Pamětnice: Zastavili z té příjezdové silnice a tady už jezdily tanky. Kluci na nás mávali nadšeně. Oni mysleli opravdu, že nás jdou zachránit, oni byli hloupí, nevěděli, o co se jedná. Tak nás pustili mezi sebe, takže jsme až, než, tak jsme Mladou Boleslaví a hezky ještě pár kilometrů nad, za Mladou Boleslaví jeli mezi tanky.
- Petr: Paní Křivánkové moc děkujeme za účast v tomto projektu.